

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelju v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zmaga „nemške levice“.

Dne 2. decembra je bilo v državnem zboru jako živo: gg. poslanci so bili blizu vsi na svojem mestu in tudi poslušalcev je bilo v dotičnih prostorih veliko, precej večje število, kakor o drugih sejah. In kaj je bilo temu krivo? Vodja »nemške levice« je bil dan poprej naznanil, da in zakaj »nemško ljudstvo« ne more imeti zaupanja do sedanje vlade. Da se to pokaže očitno, zato bodo udje »nemške levice«, zastopniki nemškega ljudstva, glasovali zoper »dispozicijski fond« — zoper denar, ki se dovoli vladi, da razpolaga z njim, ne da pové, komu in zakaj da ga izda. Tega denarja je v celem 50.000 gld. — denar, če se primeri drugim vsotam, ki jih tirja vlada vsako leto za potrebe države, skoraj brez vsega pomena; vendar leži v tem, da se ji dovoli, za vlado neko zaupanje, ker jej ni treba za-nj podati računa. Čemu je vladi ta denar? To je znano vsakemu poslancu in nihče izmed njih ne misli, da jej ga ni treba, ali da je ta denar le potrata.

Z njim vzdržuje vlada razne liste, v katerih nannanja ali zagovarja svoje namene. Če ona nima taci listov, potem ji drugi listi lahko zmešajo vselej štenjo tako, da jej je ni mogoče več razmotati, posebno v tistih dobah, ko ni drž. zbora. Da je torej vladi tega denarja treba, o tem nihče ne dvomi, vendar pa ji ga letos nemška levica ne dovoli, češ, da nima več zaupanja do vlade. Ali zakaj nima več tega zaupanja do vlade? Odgovor je kratek: grof Taaffe noče nemški levici pomagati do večine v drž. zboru in sicer do take večine, da pri njej grofa Taaffe ni več treba, ampak na njega mesto stopi — dr. vitez Plener. In kar je za nas še več vredno, v taki večini bi ne bilo prostora za nemške konservativce in tudi ne za naše slov. poslance.

V seji dne 2. decembra pa sta se zato vzdignila tudi vodji poljskega in kluba konservativcev, vitez Javorski in grof Hohenwart ter sta jako odločno ugovar-

jala zoper tako večino. V svojih govorih sta jako dobro, pa v mirni besedi izrekla, da v naši državi ne sme priti nikoli do take večine, dokler še pravica ni vzela v njej slova. Vitez Plener je torej žel, kar je sejal plačilo — svoje nemške ošabnosti.

Ali prišlo je nazadnje do glasovanja. Pri njem je stalo za nemško levico 167, za vlado pa 146 mož: zmaga je bila torej na strani nemške levice. Vsled tega je bilo veliko veselja pri nemških in judovskih liberalcih, ne znamo pa, ali jim je to veselje prišlo tudi iz srca. Kako tudi, saj so z nemško levico glasovali mladočeški poslanci, torej tisti, ki so si sicer z njo najbolj v laséh! Če torej kedaj, pri tem glasovanju je izvedela nemška levica, da nima uzroka za to, da se nosi še za naprej toliko ošabno, kakor se sploh rada nosi: izključljivo nemška in liberalna vlada pri nas ni lahko več mogoča. Ako se je nemška levica naučila tega v seji dne 2. decembra, potem je zmaga nemške levice tega dneva dobra in veseli smo je lahko tudi drugi, ki ne stojimo v vrstah liberalcev, najmanj pa v vrstah nemške levice.

Glasi od nemške meje.

Božja previdnost me je postavila na mejo, kjer se dotikata Slovenec in Nemec. Mnogo let že delujem tam ter gledam in opazujem vse dogodke. Divji napadi ponavljajo se dan za dan za dnem na slovensko ljudstvo. Liberalni prenapetneži postavili so si za svojo nalogo, da hočejo naš slovenski narod zatreti in vničiti raz zemljo. Proti nam hujskajo in rovajo po časopisih in shodih, črnijo nas in obrekujejo, kakor da bi bil narod naš zbor samih tatov in razbojnikov. Poslužavajo se najhujših, najbesniših pripomočkov, samo da dosežejo svoj peklenski namen. Meni srce krvavi in roka se mi krči v trdo pest, ko moram vse to gledati. Kaj je vendar zakrivil naš narod, kaj je hudega storil, da ga preganjajo in zatirajo, kakor strupenega gada? Ali naš narod ni stal stoletja in stoletja, kakor trdna skala proti divjim Turkom in prelival potoke krvi za Avstrijo.